

Sygn. akt II AKa 357/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	S.S.A. Robert Wróblewski (spr.)
Sędziowie:	S.A. Witold Franckiewicz S.A. Andrzej Kot
Protokolant:	Anna Turek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Urszuli Piwowarczyk - Strugały

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2012 r.

sprawy **B. M. (1)**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 286 § 1 k.k., art. 284 § 1 k.k., art. 300 § 2 k.k. i art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 284 § 1 k.k.

i art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 284 § 1 k.k. i art. 271 § 1 i 3 k.k.

i art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zast. 12 k.k., art. 271 § 1 k.k. i art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zast. art. 12 k.k., art. 284 § 1 k.k. w zw.

z art. 12 k.k.

R. A.

oskarżonego z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. i art. 18 § 1 k.k. w zw.

z art. 271 § 3 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

A. S. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 284 § 1 k.k., art. 300 § 2 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 22 maja 2012 r. sygn. III K 139/09

I. uchyła zaskarżony wyrok wobec oskarżonego B. M. (1) w zakresie punktu 1 części rozstrzygającej (punkty I-L części wstępnej) i sprawę tę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania,

II. w pozostałym zakresie, wobec oskarżonych: **B. M. (1), A. S. (1) i R. A.**, zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy stwierdzając, że w tej części koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **Ł. W.** 600 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej oskarżonemu **R. A.** przed Sądem Apelacyjnym oraz dalsze 138 złotych tytułem zwrotu VAT.

UZASADNIENIE

B. M. (1) został oskarżony o to, że:

Działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako prezes Spółki z o.o. Przedsiębiorstwo (...) wprowadził w błąd dostawców towarów i usługodawców, co do zamiaru i możliwości realnej zapłaty za towary i usługi, gdyż nie posiadał wystarczających środków płatniczych w wyniku, czego doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i tak:

I.

I. W okresie od 10.02.2003r. do 26.03.2003r. w O., wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) z o.o. w Ś. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 219 210,47 zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) z siedzibą w Ś., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

II.

II. W okresie od 08.08.2003 r. do 07.01.2004 r. w O., wprowadził w błąd przedstawicieli Fabryki (...) Spółka z o.o. w O. w ten sposób, że wynajął firmie (...) prasę do odpadów, za wynajem, której nie zapłacił kwoty 9615,96 zł, nie mając zamiaru zapłaty za tą usługę, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Fabryki (...) Spółka z o.o. w O., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

III.

III. W miesiącu lutym 2003 roku w O., wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) Spółka z o.o. w W. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 9046,85 zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) w W., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

IV.

IV. W okresie od 31.01.2003r. do 10.02.2003r. w O., wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) Spółka z o.o. z/s we W. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 10492 zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) we W., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

V.

V. W okresie od 23.01.2003r. do 31.03.2003r. w O., wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) S.A. w K. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) S.A. w K. materiały budowlane o łącznej wartości 82 223,37 zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki Akcyjnej (...) S.A. w K., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

VI.

VI. W okresie od 22.02.2003r. do 17.04.2003r. w O., wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) Spółka z o.o. w S., w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 28 363,24 zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) w S., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

VII.

VII. W okresie od grudnia 2002 roku do grudnia 2003 roku w O., wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) Spółka z o.o. we W. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 164 719,25 zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) z siedzibą we W., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

VIII.

VIII. W okresie od 20.09.2002r. do 28.11.2002r. w O., wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) S.A. w Z. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 111 254,02 zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki Akcyjnej (...) w Z., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

IX.

IX. W dniu 03.03.2003r. w O., wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) Spółka z o.o. z/s w P. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 12 541,29zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) z siedzibą w P., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

X.

X. W okresie od 24.07.2002r. do 31.07.2002r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Zakładu Usług (...) Sp. z o.o. w S. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 34781,63zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. Zakład Usług (...) w S., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XI.

XI. W okresie od 20.03.2003r. do 22.05.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Wojewódzkiego Zakładu (...) w O. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) w O. usługi z zakresu szkolenia pracowników o łącznej wartości 2010 zł, nie mając zamiaru zapłaty za te usługi, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę (...) w O., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XII.

XII. W dniu 11.10.2002r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli (...) Przedsiębiorstwa Handlowego (...) z/s w B. koło P. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 5 121,8zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę (...) Przedsiębiorstwa Handlowego (...) z/s w B. k. P., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

XIII.

XIII. W okresie od 14.04.2003r. do 08.05.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Przedsiębiorstwa Handlowego (...) z/s w T. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 5 686,18zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę firmy (...) z/s w T., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XIV.

XIV. W okresie od 22.11.2002r. do 14.01.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) Spółka z o.o. z/s w B. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 58743,88zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę firmy (...) Spółka z o.o. z/s w B., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XV.

XV. W okresie od 27.01.2003r. do 13.03.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...)U.H. (...) J. i K. J. z/s w B. w ten sposób, że zakupił w firmie (...)U.H. (...) materiały budowlane o łącznej wartości 5700,51zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę firmy (...)U.H. (...) J. i K. J. z/s w B., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XVI.

XVI. W okresie od 05.07.2002r. do 31.01.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) P.H.U (...) Spółka Jawna E. K. i S – ka, U. K. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) P.H.U (...) materiały budowlane o łącznej wartości 17 113,2zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę firmy (...) P.H.U. (...) Spółka Jawna E. K. z/s w U. K., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XVII.

XVII. W okresie od 31 lipca 2003r. do 31 października 2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Spółki z o.o. (...) w B. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) w B. usługi wynajmu pojemników na odpady o łącznej wartości 1193,14zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczający środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) w B., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XVIII.

XVIII. W okresie od 04.09.2002r. do 11.09.2002r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Spółki z o.o. (...) w C. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 24750,11zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) z/s w C., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XIX.

XIX. W okresie od 10.02.2003r. do 19.02.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Firmy Handlowej (...) A. S. (2) z/s w O. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 16 134,39zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę firmy (...) A. S. (2) z/s w O., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XX.

XX. W okresie od 10.07.2002r. do 25.01.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Zakładów (...) S.A. z/s w T. k. (...) w ten sposób, że zakupił w firmie (...) S.A. materiały budowlane o łącznej wartości 89 452,39zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Zakładów (...) S.A. z/s w T. k. (...), doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXI.

XXI. W okresie od 31.07.2002r. do 11.02.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Spółdzielni Pracy (...) w O. w ten sposób, że zakupił w firmie Spółdzielni Pracy (...) w O. materiały budowlane o łącznej wartości 12608,54zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółdzielni Pracy (...) z/s w O., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXII.

XXII. W okresie od 05.09.2002r. do 27.01.2003r. we O. wprowadził w błąd przedstawicieli Spółki z o.o. (...) z/s we W. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 84 183,78zł, nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) z/s we W., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXIII.

XXIII. W okresie od czerwca do sierpnia 2002r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Spółki z o.o. (...) z/s w W. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 16 437zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) z/s w W., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXIV.

XXIV. W okresie od 27.06.2002r. do 09.09.2002r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Spółki z o.o. (...) z/s w O. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 7416,8zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) w O., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXV.

XXV. W okresie od 26.02.2003r. do 06.03.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) z/s we W. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 2338,57zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę firmy (...) z/s we W., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXVI.

XXVI. W okresie od 19.08.2002r. do 19.03.2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Zakład (...), W. W. z/s w O. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 37 527,49 zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Zakładu (...) z/s w O., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXVII.

XXVII. W okresie od października 2002r. do 31.01.2003r. w O. wprowadził w błąd B. R. właściciela Zakładu (...) z/s w O. w ten sposób, że zakupił w firmie Zakład (...) usługi i materiały budowlane o łącznej wartości 69 880zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę B. R., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXVIII.

XXVIII. W okresie od 15.07.2002r. do 15.10.2002r.. w O. wprowadził w błąd T. T. (2) właściciela Zakładu (...) z/s w K. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) usługi budowlane o łącznej wartości 25.161,9 zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę T. T. (2), doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXIX.

XXIX. W okresie od 31.05.2002r. do 21.08.2002r.. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Spółki z o.o. (...) z/s w O. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 39 631,25zł nie mając zamiaru zapłaty

za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) z/s w O., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXX.

XXX. W okresie od lipca do sierpnia 2002r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Spółki z o.o. (...) w B. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 24659,83zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) z/s w B., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXXI.

XXXI. W okresie od czerwca 2002 do grudnia 2003r. w O. wprowadził w błąd przedstawicieli Spółki z o.o. (...) z/s w K. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 15 814,43zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę Spółki z o.o. (...) z/s w K., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXXII.

XXXII. W miesiącu styczniu 2003 roku w O. wprowadził w błąd pracowników firmy (...) z/s w K. własności S. G. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) farby o łącznej wartości 821,01zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę S. G. właściciela firmy (...) z/s w K., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXXIII.

XXXIII. W okresie od 30.09.2002r. do 06.02.2003r. w O. wprowadził w błąd pracowników firmy PPUH (...) Spółka z o.o. z/s w T. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 26166,28 zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę PPUH (...) Spółka z o.o. w T., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXXIV.

XXXIV. W dniu 16.01.2003r. w O. wprowadził w błąd właścicieli firmy (...) z K. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) farby o łącznej wartości 2400,96zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, działając tym na szkodę właściciela firmy (...) z K. – S. G., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

XXXV.

XXXV. W dniu 13.05.2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli firmy PPHU (...) K. L. (1) z/s w B. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) materiały budowlane o łącznej wartości 1779,3zł nie mając zamiaru zapłaty za ten towar, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na

pokrycie zobowiązań płatniczych, działając tym na szkodę K. L. (2) właściciela PPHU (...) z/s w B., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

XXXVI.

XXXVI. W dniu 11.07.2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd właściciela firmy (...) S.C. z/s w O. – S. B. (1) w ten sposób, że zakupił u wyżej wymienionego usługę z zakresu montażu oprogramowania o łącznej wartości 1960zł nie mając zamiaru zapłaty albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę S. B. (1) współwłaściciela S.C. (...) z/s w O., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

XXXVII.

XXXVII. W okresie od 5 do 7 maja 2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli firmy Cegielnia (...) z/s w N. w ten sposób, że zakupił w firmie Cegielnia (...) materiały budowlane o łącznej wartości 4654,5 zł nie mając zamiaru zapłaty albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę J. J. właściciela firmy Cegielnia (...) z/s w N., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXXVIII.

XXXVIII. W okresie od 4 listopada 2002 roku do 10 marca 2003r. w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) Spółka z o.o. w O. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) towar o łącznej wartości 6453,99zł nie mając zamiaru zapłaty albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę Spółki z o.o. (...) w O., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XXXIX.

XXXIX. W okresie od 26.09.2003 roku do 02.10.2003r. w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli firmy Przedsiębiorstwo (...) z/s w D. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) towar o łącznej wartości 5651,28zł nie mając zamiaru zapłaty albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę J. L. właściciela firmy PW (...) z/s w D., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XL.

XL. W dniu 05.08.2002 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) Spółka z o.o. z/s w W. ten sposób, że zakupił w firmie (...) styropian wartości 8436,74zł nie mając zamiaru zapłaty albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę (...) z/s w W., doprowadzając tenże podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

XLI.

XLI. W okresie od września do października 2002 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd właściciela firmy (...) z/s w B. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) usługi budowlane wartości około 6500zł nie mając zamiaru zapłaty, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych

działając tym na szkodę S. T. właściciela (...) z/s w B., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XLII.

XLII. W okresie od 01.08.2003 roku 30.11.2003r. w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd właścicieli firmy Zakład Usługowo Produkcyjny (...) Spółka Cywilna z/s siedzibą w B. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) Spółka Cywilna usługę wynajmu lokalu o łącznej wartości 3355zł nie mając zamiaru zapłaty, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę J. C. i J. M. (1) właścicieli Spółki Cywilnej Zakład Usługowo Produkcyjny (...) w B., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XLIII.

XLIII. W okresie od 22.11.2002 roku do 28.10.2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowego (...) z/s w Z. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) usługi budowlane wartości 59164 zł nie mając zamiaru zapłaty, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę M. M. właściciela firmy (...) w B., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XLIV.

XLIV. W okresie od lipca do września 2003 roku w N. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli firmy PHU (...) z/s w N. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) usługę wynajmu lokalu o łącznej wartości 6421,69zł nie mając zamiaru zapłaty, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę PHU (...) z/s w N. – Z. D., doprowadzając tego Przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XLV.

XLV. W okresie od 22.03.2003 roku do 28.03.2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) Spółka Jawna z/s w O. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) towar o łącznej wartości 2220,71zł nie mając zamiaru zapłaty, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę właściciela firmy (...) z/s w O. – S. B. (2), doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XLVI.

XLVI. W okresie od 07.12.2002 roku do 18.04.2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd właściciela firmy Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) w O. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) usługi budowlane o łącznej wartości 7851,79 zł nie mając zamiaru zapłaty albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę R. K. właściciela (...) z/s w O., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XLVII.

XLVII. W okresie od lipca do listopada 2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd właściciela firmy Przedsiębiorstwo (...) z/s w O. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) usługi z zakresu BHP o łącznej wartości 1830zł nie mając zamiaru zapłaty, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę A. Z. właściciela firmy (...) z/s w O., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XLVIII.

XLVIII. W miesiącu kwietniu 2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd właściciela firmy (...) z/s w O. w ten sposób, że zakupił w tejże firmie usługi budowlane o łącznej wartości 3593,87zł nie mając zamiaru dokonania zapłaty, albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych, czym działał na szkodę W. N. właściciela firmy (...) z/s w O., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XLIX.

XLIX. W okresie od 23.06.2003 roku do 01.08.2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli firmy PPHU (...) z/s we W. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) worki foliowe wartości 6917,4zł nie mając zamiaru zapłaty albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę S. S. właściciela PPHU (...) z/s we W., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

L.

L. W miesiącu lutym 2003 roku w O. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd przedstawicieli Hurtowni (...) z/s w T. w ten sposób, że zakupił w firmie (...) farby o łącznej wartości 4177,04zł nie mając zamiaru zapłaty albowiem nie posiadał wystarczających środków finansowych na pokrycie zobowiązań płatniczych działając tym na szkodę J. K. właściciela Hurtowni (...) z siedzibą w T., doprowadzając tego przedsiębiorcę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

przy czym czyny opisane w pkt. I – L stanowią ciąg przestępstw z ***art. 286 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91 § 1 kk***

nadto, o to że:

LI.

LI. W miesiącu październiku 2003 roku będąc prezesem Spółki z o.o. PTH (...) z/s w O. wspólnie i w porozumieniu z R. A. reprezentującym spółkę z o.o. Agencja Handlowo Usługowa (...) z/s w K., któremu zbył 100% udziałów w przedmiocie (...) Sp. z o.o. przywłaszczył sobie wyposażenie Spółki z o.o. (...) z/s w O., wobec której były prowadzone egzekucje komornicze przez Komornika Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Opolu w postaci prasy do papieru, wózka widłowego i komputera, o łącznej wartości 14639,12zł w ten sposób, iż przyjął wystawioną dla Spółki z o.o. (...) zawierającą poświadczenie nieprawdy faktur Vat nr (...) za fikcyjną usługę w zakresie doradztwa gospodarczego na kwotę 15006 zł a na podstawie rzekomego zobowiązania Spółki (...) wobec Spółki (...) wydał dla tego podmiotu na podstawie niezgodnych z prawdą faktur o numerach (...) wyżej wymieniony sprzęt, udaremniając prowadzoną egzekucję komorniczą i działając na szkodę (...) Spółka z o.o.

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 300 § 2 kk i art. 271 § 3 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

LII.

LII. W miesiącu sierpniu 2003r. w O. będąc prezesem Spółki z o.o. PTH (...) z/s w O., działając czynem ciągłym dokonał przywłaszczenia surowców wtórnych o wartości 11241,08zł pochodzących z działalności gospodarczej Spółki z o.o. (...), a następnie wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1) właścicielem firmy (...) – (...)” z/s w O., dokonał fikcyjnej sprzedaży surowców, wtórnych dokumentując ją stwierdzającymi nieprawdę fakturami Vat nr (...) oraz poświadczył nieprawdę na kartach przekazania odpadu o numerach 90 i 91 wiedząc, iż transakcja ta nie miała miejsca, działając tym na szkodę PTH (...)Spółka z o.o.

to jest o przestępstwo z art. 284 § 1 kk i art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk

LIII.

LIII. W okresie od 18.10.2001 roku do 30.05.2003 roku w O., będąc właścicielem firmy Przedsiębiorstwo (...) z/s w O. i prezesem Spółki z o.o. PTH (...)działając czynem ciągłym udaremniał prowadzone przez Komornika Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Opolu egzekucje komornicze wobec siebie i spółki z o.o. (...) oraz dokonał przywłaszczenia pieniędzy w łącznej kwocie 6784zł pochodzących z działalności Spółki z o.o. (...) w ten sposób, że działając w porozumieniu z A. S. (1) właścicielem firmy (...) z/s w O. wystawił poświadczające nieprawdę i potwierdzał przyjęcie poświadczających nieprawdę dokumenty dotyczące niesprawnego wózka widłowego (...):

1.

1. faktura Vat nr (...) z dnia 18.X.2001r. dotycząca sprzedaży wózka widłowego R. przez firmę (...) B. M. (1) dla O. (...) A. S. (1) na kwotę 3400zł
2. umowa najmu ruchomości z dnia 31.08.2002r. o nr (...) z dnia 18.X.2001 roku, zawarta pomiędzy firmą (...) A. S. (1) a Spółką z o.o. (...) - prezesa B. M. (1)
3. fakturę Vat nr (...) z dnia 31.12.2002r. wystawioną przez firmę (...) A. S. (1) dla PTH (...) prezesa B. M. (1) za usługę najmu ruchomości (miedzy innymi wózka widłowego (...)) na kwotę 366 zł
4. fakturę Vat nr (...) z dnia 31.10.2002r. wystawioną przez firmę (...) A. S. (1) dla PTH (...) prezesa B. M. (1) za usługę najmu ruchomości(między innymi wózka widłowego (...)) na kwotę 366zł
5. fakturę Vat nr (...) z dnia 04.10.2002r. wystawioną przez firmę (...) A. S. (1) dla PTH (...) prezesa B. M. (1) za usługę najmu ruchomości(między innymi wózka widłowego (...)) na kwotę 366zł
6. fakturę Vat nr (...) z dnia 30.11.2002r. wystawioną przez firmę (...) A. S. (1) dla PTH (...) prezesa B. M. (1) za usługę najmu ruchomości(między innymi wózka widłowego (...)) na kwotę 366zł
7. fakturę Vat nr (...) z dnia 30.05.2003r. wystawioną przez firmę (...) A. S. (1) dla PTH (...) – sprzedaż dla PTH (...)-prezesa B. M. (1) wózka widłowego za kwotę 5300zł
8. fakturę Vat nr (...) z dnia 05.08.2003r. wystawioną przez Spółkę z o.o. (...) prezesa B. M. (1) dla (...) A. S. (1) na kwotę 5300zł

działając tym na szkodę (...) Spółka z o.o. w O.

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk i art. 300 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk

LIV.

LIV. W miesiącu sierpniu 2003 roku będąc prezesem Spółki z o.o. PTH (...)z/s w O. w porozumieniu z A. S. (1) właścicielem firmy (...) z/s w O. działając czynem ciągłym, w celu udaremnienia prowadzonej przez Komornika

Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Opolu egzekucji komorniczej wobec (...) Spółka z o.o., poświadczyl nieprawdę na dokumentach:

- faktura vat nr (...) wystawiona przez PTH (...) prezesa B. M. (1) dla (...) A. S. (1) za fikcyjną sprzedaż prasy do papieru
 - faktura vat nr (...) wystawiona przez PTH (...) prezesa B. M. (1) dla (...) A. S. (1) za fikcyjną sprzedaż wózka widłowego R.
 - fakturę vat nr (...) wystawiona przez PTH (...) prezesa B. M. (1) dla O. (...) za fikcyjną sprzedaż komputera,
- które to transakcje nie miały w rzeczywistości miejsca,

tj. o przestępstwo z art. 271 § 1 kk i z art. 300 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk LV.

LV. W okresie od 5 do 19.09.2003 roku w O. będąc prezesem Spółki z o.o. PTH (...) z/s w O. przywłaszczył sobie pieniądze w kwocie 1418,25zł pochodzące ze sprzedaży złomu firmie (...) Spółka Jawna z/s w O. w kwocie 849,97zł za fakturę Vat (...) pochodzące ze sprzedaży złomu firmie (...) działając tym na szkodę (...) Spółka z o.o. w O.

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

R. A. został oskarżony o to, że:

LVI. W miesiącu październiku 2003 roku reprezentując spółkę z o.o. Agencja Handlowo Usługowa (...) z/s w K. wspólnie i w porozumieniu z B. M. (1), od którego nabył 100 % udziałów w (...) Sp. z o.o. dokonał przywłaszczenia wyposażenia Spółki z o.o. (...) z/s w O., wobec której były prowadzone egzekucje przez Komornika Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Opolu, w postaci prasy do papieru, wózka widłowego i komputera, o łącznej wartości 14639,12zł w ten sposób, iż polecił wystawienie dla (...) Sp. z o.o. niegodnej z prawdą faktury Vat nr (...) za wykonanie fikcyjnej usługi w zakresie doradztwa gospodarczego na kwotę 15006 zł, a na podstawie rzekomego zobowiązania Spółki (...) wobec Spółki (...) przyjął od tego podmiotu na podstawie niezgodnych z prawdą faktur o numerach (...) wystawionych na polecenie B. M. (1) wyżej wymieniony sprzęt, udaremniając prowadzoną egzekucję komorniczą i działając tym na szkodę (...) Spółka z o.o.

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 300 § 2 kk i art. 18 § 1 kk w zw. z art. 271 § 3 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

A. S. (1) został oskarżony o to, że:

LVII. W okresie od października 2001r. do sierpnia 2003 roku jako właściciel firmy (...) z/s w O. działając czynem ciągłym w celu udaremnienia przez B. M. (1) prezesa (...) Spółka z o.o. z/s w O. oraz właściciela Przedsiębiorstwa (...) z/s w O. prowadzonej przez Komornika S. Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Opolu egzekucji wobec (...) Spółka z o.o. oraz ukrycia faktu przywłaszczenia przez B. M. (1) mienia (...) Sp. z o.o., będąc w nim w porozumieniu udzielił mu tego pomocy dokonując wspólnie z nim fikcyjnych czynności, które dokumentowali zawierającymi poświadczenie nieprawdy dokumentami w postaci:

- faktury vat nr (...) wystawionej przez prezesa PTH (...) B. M. (1) dla (...) A. S. (1) za sprzedaż prasy do papieru
- faktury vat nr (...) wystawionej przez prezesa PTH (...) B. M. (1) wystawionej przez prezesa (...) B. M. (1) dla (...) A. S. (1) za sprzedaż wózka widłowego R.
- faktur vat nr (...) wystawionej przez prezesa (...) B. M. (1) dla O. (...) A. S. (1) za sprzedaż komputera,
- faktur Vat nr (...) za rzekomą sprzedaż surowców wtórnych o wartości 11241,08 zł faktycznie przywłaszczonych przez B. M. (1) oraz kart przekazania odpadu o numerach 90 i 91

oraz zawierającymi poświadczenie nieprawdy dokumentami dotyczącymi niesprawnego wózka widłowego (...) w postaci:

- faktury Vat nr (...) z dnia 18.X.2001r. dotycząca sprzedaży wózka widłowego R. przez firmę (...) B. M. (1) dla O. (...) A. S. (1) na kwotę 3400zł

- umowa najmu ruchomości z dnia 31.08. (...) o nr (...) z dnia 18.X.2001 roku, zawarta pomiędzy firmą "O. (...) A. S. (1) a Spółka z o.o. (...) – prezesa B. M. (1)

- faktury Vat nr (...) z dnia 31.12.2002r. wystawioną przez firmę (...) A. S. (1) dla (...) prezesa B. M. (1) za usługę najmu ruchomości (między innymi wózka widłowego R.) na kwotę 366zł

- faktury Vat nr (...) z dnia 31.10.2002r. wystawioną przez firmę (...) A. S. (1) dla PTH (...) prezesa B. M. (1) za usługę najmu ruchomości (między innymi wózka widłowego (...)) na kwotę 366 zł

- faktury Vat nr (...) z dnia 04.10.2002r. wystawioną przez firmę (...) A. S. (1) dla PTH (...) prezesa B. M. (1) za usługę najmu ruchomości (między innymi wózka widłowego (...)) na kwotę 366zł

- faktury Vat nr (...) z dnia 30.11.2002r. wystawioną przez firmę (...) A. S. (1) dla PTH (...) prezesa B. M. (1) za usługę najmu ruchomości (między innymi wózka widłowego (...)) na kwotę 366zł

- faktury Vat nr (...) z dnia 30.05.2003r. wystawioną przez (...) A. S. (1) dla PTH (...) – sprzedaż dla PTH (...) – prezesa B. M. (1) wózka widłowego (...) na kwotę 5300zł

- faktury Vat nr (...) z dnia 05.08.2003r. wystawioną przez Spółkę z o.o. (...) prezesa B. M. (1) dla (...) A. S. (1) na kwotę 5300zł

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 284 § 1 kk, art. 300 § 2 kk i art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Sąd Okręgowy w Opolu, wyrokiem z dnia 22 maja 2012 roku (sygnatura akt III K 139/09), rozstrzygnął:

- 1) uniewinnił oskarżonego B. M. (1) od zarzutu popełnienia ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 91 § 1 kk opisanych w punktach od I do L części wstępnej wyroku,
- 2) uniewinnił oskarżonego B. M. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 300 § 2 kk i art. 271 § 3 kk przy zast. art. 11 § 2 kk opisanego w punkcie LI części wstępnej wyroku,
- 3) uniewinnił oskarżonego B. M. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. z art. 284 § 1 kk i art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk opisanego w punkcie LII części wstępnej wyroku,
- 4) uniewinnił oskarżonego B. M. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk i art. 300 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk opisanego w punkcie LIII części wstępnej wyroku,
- 5) uniewinnił oskarżonego B. M. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. z art. 271 § 1 kk i z art. 300 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 12 kk opisanego w punkcie LIV części wstępnej wyroku,
- 6) uniewinnił oskarżonego B. M. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 12 kk opisanego w punkcie LV części wstępnej wyroku,
- 7) uniewinnił oskarżonego R. A. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 300 § 2 kk i art. 18 § 1 kk w zw. z art. 271 § 3 kk przy zast. art. 11 § 2 kk opisanego w punkcie LVI części wstępnej wyroku,

8) uniewinnił oskarżonego A. S. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 284 § 1 kk, art. 300 § 2 kk i art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk opisanego w punkcie LVII części wstępnej wyroku,

9) na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. W. kwotę 4.280,40 zł w tym VAT z tytułu udzielonej oskarżonemu R. A. nieopłaconej obrony z urzędu,

10) na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty procesu poniósł Skarb Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się prokurator, który zaskarżył wyrok w całości, na niekorzyść oskarżonych: B. M. (1), A. S. (1) i R. A. i zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, polegający na dokonanej przez Sąd Okręgowy w Opolu nieprawidłowej ocenie dowodów i w konsekwencji wysnuciu nieuprawnionego wniosku, że sformułowane w akcie oskarżenia wobec B. M. (1) zarzuty pod numerami od I do L, LI, LII i LV oraz wobec R. A. pod numerem LVI nie znalazły pokrycia w zebranych w sprawie materiale dowodowym i ani dowody z dokumentów ani osobowe źródła dowodowe nie dowiodły, że oskarżeni wypełnili znamiona zarzucanych im przestępstw, podczas gdy ustalone okoliczności sprawy, w tym przede wszystkim kolejne opinie biegłego z zakresu rachunkowości, zeznania świadków w tym między innymi I. R., A. N. (1), K. F. (1), E. C., A. M. oraz zebrane obszernie dokumenty finansowo księgowe w sprawie prowadzą do wniosku, że oskarżeni dopuścili się zarzucanych im przestępstw,

II. obrazę art. 7 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt. kpk mającą wpływ na treść orzeczenia poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów a w szczególności wydanych w sprawie opinii z zakresu rachunkowości z 29.10.2007 r. z 30.08.2008 r., z 11.08.2011 r. oraz zeznań tego biegłego złożonych na rozprawach głównych przed Sądem, polegającej na braku rzeczowej i pełnej analizy opinii i zeznań tego biegłego i zawarciem w uzasadnieniu wyroku dwóch zdań na temat tych dowodów,

III. obrazę prawa materialnego – art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. poprzez zaniechanie rozważenia przez Sąd możliwości uznania zachowań oskarżonych B. M. (1) i A. S. (1) opisanych w zarzutach nr LIII, LIV, LVII za usiłowanie nieudolne z uwagi na użycie środka nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego, na co wskazuje kontekst prowadzonych w tym czasie postępowań egzekucyjnych h zarówno wobec B. M. (1) prowadzącego Przedsiębiorstwo (...) jak i wobec spółki (...).

Podnosząc te zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest częściowo zasadna.

I

Skarżący ma rację wówczas, kiedy krytykuje zaskarżony wyrok w części dotyczącej oceny opinii biegłych z zakresu rachunkowości zaprezentowanej przez Sąd Okręgowy, a przede wszystkim sposobu procedowania po dojściu do wniosku, że opinie te nie mogą stanowić podstawy do poczynienia ustaleń faktycznych.

Otóż z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika (strony 36-37), że: W ocenie Sądu opinie biegłych zawierały zbyt wiele subiektywnych ocen i przypuszczeń dotyczących nie tylko działalności spółki, ale też zachowań oskarżonego B. M. i dlatego, wobec braku kategoryczności, zostały przez Sąd pominięte.

Należy podkreślić, że jeżeli w sprawie zachodzi konieczność stwierdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, które wymagają wiadomości specjalnych biegłych (art. 193 § 1 k.p.k.), sąd nie może zanegować wydanej opinii biegłego bez powołania innego biegłego.

Ustawa daje co prawda sądowi orzekającemu prawo oceny opinii biegłych z zakresu wiadomości specjalnych na równi z innymi dowodami, ale jest to jednak prawo do oceny swobodnej a nie dowolnej. Sąd bowiem – dokonując oceny – jest związany ograniczeniami jakie wynikają z przeprowadzonych dowodów, musi przy tym uwzględnić zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego (art. 7 k.p.k.). Z oceny tej trzeba wyliczyć się przez dokładne wskazanie, dlaczego sąd nie dał wiary okolicznościom zawartym w opiniach bez uzyskania innej, przeciwnej opinii (art. 201 k.p.k.), która mogłaby pozwolić na przyjęcie innych końcowych wniosków, niż zawarte w opiniach poddanych ocenie. Tym samym sąd nie może jednostronnie odrzucić wszystkich opinii specjalistycznych i przyjąć w sprawie własnego odmiennego stanowiska.

Jeżeli natomiast przyczyną odrzucenia opinii były powody osłabiające zaufanie do wiedzy biegłego, sąd obowiązany jest powołać innego biegłego (art. 196 § 3 k.p.k.).

Sąd Najwyższy orzekł, że zdezawuowanie opinii biegłego bez próby uzupełnienia tego dowodu stanowi rażące naruszenie przepisów art. 201 k.p.k. i 167 k.p.k. (wyrok SN z dnia 18 lutego 2004 r., II K.K. 187/03, Lex nr 84469), a także, że całkowita dyskwalifikacja opinii biegłego wymaga od sądu uprzedniego wykazania, że była ona oparta na błędnych przesłankach, względnie, że nie odpowiada aktualnemu stanowi wiedzy w danej dziedzinie lub też, że jest sprzeczna z zasadami logicznego rozumowania. Procedura karna nie daje organowi procesowemu prawa do jednostronnego - arbitralnego zdyskwalifikowania opinii biegłego bez wykazania, że jest ona niepełna lub niejasna, albo została sporządzona w sposób nierzetelny lub niekompletny (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2003 r., V K.K. 50/03, OSN w KS 2003/1/2103).

Tym samym Sąd Okręgowy, dyskwalifikując opinie biegłych z zakresu rachunkowości dostarczone w tej sprawie, generalnie miał prawo do takiej oceny tych dowodów, ale wówczas nie mógł poprzestać tylko na arbitralnym stwierdzeniu w swych rozważaniach o pominięciu tych dowodów. W takim układzie procesowym uprzednim obowiązkiem Sądu Okręgowego było uzupełnienie postępowania dowodowego w sposób określony w art. 201 k.p.k. in fine.

Tymczasem Sąd Okręgowy ani nie uzupełnił postępowania dowodowego w sposób określony w art. 201 k.p.k., ani nie wyjaśnił dlaczego tak postąpił.

Jest najzupełniej oczywiste, że jest to rażące naruszenie przepisu art. 201 k.p.k. – już tylko, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w omawianym tu zakresie. Dlatego zaskarżony wyrok, w tej części, musiał być uchylony, a sprawa oskarżonego B. M. (1) przekazana Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania.

Niczego w tej sprawie nie przesądzając, rzeczą Sądu Okręgowego – przy ponownym rozpoznaniu sprawy oskarżonego B. M. (1) – będzie przede wszystkim bezbłędne przeprowadzenie postępowania dowodowego, w szczególności uwzględnienie zapatrywania prawnego Sądu Apelacyjnego, które jest wiążące dla Sądu Okręgowego (art. 442 § 3 k.p.k.). Sąd Okręgowy, przeprowadzając postępowanie w zakresie dowodów, które nie miały wpływu na uchylenie wyroku, może szeroko skorzystać z możliwości jaką daje art. 442 § 2 k.p.k.

II

Nie ma natomiast racji prokurator, kiedy krytykuje zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie. Dotyczy to uniewinnienia oskarżonych: B. M. (1), A. S. (1) i R. A. od popełnienia czynów opisanych w punktach LI-LVII części wstępnej zaskarżonego wyroku (punkty 2-8 części rozstrzygającej).

Otóż, w omawianym tutaj zakresie sprawy, Sąd I instancji wykorzystał w toku rozprawy głównej wszelkie istniejące możliwości dowodowej weryfikacji tez aktu oskarżenia i twierdzeń obrony, w granicach niezbędnych dla ustalenia

faktów istotnych dla rozstrzygnięcia kwestii sprawstwa, winy, kwalifikacji prawnej czynów zarzuconych oskarżonym, a w końcowym rezultacie dla rozstrzygnięcia o uniewinnieniu oskarżonych: B. M. (1), A. S. (1) i R. A..

W szczególności Sąd meriti przesłuchał w toku rozprawy oskarżonych, w zakresie w jakim zdecydowali się oni na złożenie wypowiedzi przed Sądem, odczytując w pozostałym zakresie wcześniej składane przez nich wyjaśnienia. W sposób nienaganny Sąd przeprowadził dowody z zeznań świadków, w wypadkach dostrzeganych rozbieżności w treści oświadczeń składanych na kolejnych etapach postępowania w sprawie, lub niepamięci szczegółów zdarzenia, odczytując protokoły wcześniej złożonych przez nich zeznań.

W tej sprawie miała także znaczenie bezpośredniość postępowania dowodowego na rozprawie głównej. Nie ulega wątpliwości, że zasada bezpośredniości odgrywa obok zasady swobodnej oceny dowodów rolę trudną do przecenienia. To właśnie Sąd pierwszej instancji dowody z wyjaśnień oskarżonych, a także z zeznań świadków, przeprowadził bezpośrednio na rozprawie głównej, miał bezpośredni z nimi kontakt w toku realizacji czynności dowodowych, oceniał złożone przez oskarżonych wyjaśnienia kierując się zarówno ich treścią, jak też własnymi spostrzeżeniami i wrażeniami wynikającymi z zachowania się osób przesłuchiwanymi, ich reakcji mentalnych na zadawane pytania, postawy w toku realizowanej czynności przesłuchania i stosunku do tej czynności. To właśnie ten bezpośredni kontakt z osobami przesłuchiwanymi stwarzał właściwe warunki dla oceny wiarygodności składanych przez nich wyjaśnień i zeznań.

W wyczerpującym uzasadnieniu pisemnym wyroku, sporządzonym starannie i z dbałością o uwzględnienie i szczegółową analizę wszelkich faktów w sprawie istotnych, Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie logicznej zebrane dowody, w sposób w pełni przekonywający oraz zgodny ze wskazaniami wiedzy i życiowego doświadczenia, przedstawiając, na jakich przesłankach faktycznych i prawnych oparł swoje własne przekonanie odnośnie wiarygodności tych dowodów, które Sąd włączył do faktycznej podstawy wyroku i dlatego nie dał wiary pozostałym dowodom. Wnioski ocenne Sądu wyprowadzone zostały z całokształtu okoliczności ujawnionych podczas przewodu sądowego (art. 410 k.p.k.), zgodnie z dyrektywami prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.) i bezstronności (art. 4 k.p.k.); a tym samym nie wykraczają one poza granice ocen zakreślonych dyspozycją art. 7 k.p.k.

Zasadnym w tej sytuacji będzie przypomnienie utrwalonego od lat poglądu sformułowanego tak w doktrynie, jak też w judykaturze, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti w toku rozprawy głównej mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana, wtedy dopiero, gdyby w procesie dochodzenia do nich Sąd uchybił dyrektywom art. 7 k.p.k., pominął istotne w sprawie dowody, lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnętrznie sprzeczne bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, wyłączające możliwość merytorycznej oceny kontrolno-odwoławczej. Zarzut przy tym obraży przepisu art. 7 k.p.k. i w związku z tym dokonania błędnych ustaleń faktycznych może być skuteczny tylko wtedy, gdy skarżący wykaże, że sąd orzekający – oceniając dowody – naruszy zasady logicznego rozumowania, nie uwzględni przy ich ocenie wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Ocena dowodów dokonana z zachowaniem wymienionych kryteriów pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., gdy nadto sąd nie orzeknie, z obrażą art. 410 k.p.k. i art. 424 § 2 k.p.k. oraz nie uchybi dyrektywie art. 5 § 2 k.p.k. Tego rodzaju uchybień, tak w procesie dokonywania ustaleń faktycznych, jak też w odniesieniu do uzasadnienia wyroku Sądu meriti, sąd odwoławczy – jak wyżej wskazano – nie stwierdził i ich istnienia w żadnym stopniu nie uwiarygodnił skarżący.

Wbrew temu co wynika z apelacji dowody, które podlegały weryfikacji Sądu Okręgowego, ocenione zostały zgodnie z regułami swobody określonymi w art. 7 k.p.k., a swoje w tym względzie stanowisko Sąd ten w sposób należyty umotywywał w pisemnym uzasadnieniu wyroku.

Zasada swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.) nie daje podstaw do apriorycznego preferowania lub dyskwalifikowania jednych dowodów na rzecz drugich i to według klucza najbardziej korzystnego z punktu widzenia skarżącego. Mając na uwadze zasady prawa dowodowego o wartości dowodowej nie decyduje to czy poszczególne dowody są korzystne albo niekorzystne dla jednej ze stron, ale treść każdego z dowodów konfrontowana z innymi dowodami. Istotne także jest, by - tak jak w przedmiotowej sprawie uczynił to Sąd Okręgowy - stanowisko takie zostało

należycie i przekonująco uzasadnione, a ocena ta była wszechstronna i wnikliwa. Słusznie więc, bo zgodnie z tymi zasadami, postąpił Sąd Okręgowy, kiedy preferencjom tym nie uległ.

Odmierna ocena dowodów, korzystna z punktu widzenia prokuratora, jest naturalnie prawem apelującego. Nie wynika z niej jednak samo przez się, by ocena dokonana w tej sprawie przez Sąd Okręgowy charakteryzowała się dowolnością.

Równość wobec prawa, stanowiąca podstawę wszelkiej sprawiedliwości, wymaga, aby zasady postępowania dowodowego były stosowane bez względu na to kto in concreto na tym korzysta a kto traci. Nie ma więc w polskim prawie dowodowym takiej reguły, która nadawałaby pierwszeństwo dowodom niekorzystnym dla oskarżonego przed dowodami przemawiającymi na jego korzyść, tak jak i nie ma reguły o przeciwstawnej wymowie.

Sąd orzekający ma prawo, a nawet obowiązek, oceniania wszystkich dowodów przeprowadzonych w sprawie. Wymóg, aby podstawę wyroku stanowił całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej (art. 410 k.p.k.), oznacza konieczność znajdowania się w polu uwagi sądu w chwili rozstrzygania wszystkich okoliczności. Nie chodzi zaś o to, aby orzeczenie zapadło na podstawie wykluczających się dowodów, bo jest to oczywiście niemożliwe. Sąd ma prawo oprzeć się na jednych dowodach, a pominąć inne, jeśli ich treść jest rozbieżna. W takiej sytuacji istota rozstrzygania polega na daniu priorytetu niektórym dowodom. Obowiązkiem sądu jest wówczas wskazanie, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Z obowiązku tego Sąd Okręgowy wywiązał się należycie. Sąd ten bowiem wnikliwie analizował wszystkie wyjaśnienia oskarżonych, zeznania świadków oraz zgromadzone dokumenty i logicznie wykazał, które i dlaczego oraz w jakim zakresie są wiarygodne. Ocenę tę przeprowadzono z poszanowaniem zasady obiektywizmu, na podstawie wszechstronnej analizy całokształtu materiału dowodowego. Nie wykazuje ona błędów natury faktycznej (niezgodności z treścią dowodów) czy logicznej (błędności rozumowania i wnioskowania) i jest zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a więc w sposób odpowiadający zasadzie swobodnej oceny dowodów określonej w art. 7 k.p.k.

Ewentualne zatem zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów rozstrzygane mogą być jedynie na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobody ocen, wynikającej z treści art. 7 k.p.k., lub też przekroczenia przez sąd tych granic i wkroczenia w sferę dowolności ocen, a tego w apelacji absolutnie nie wykazano.

III

W apelacji prokuratora postawiono zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku dotyczący czynów zarzuconych oskarżonym B. M. (3) (opisanych w punktach LI, LII i LV części wstępnej zaskarżonego wyroku) oraz R. A. (czyn opisany w punkcie LVI) .

Zarzut jest nietrafny.

Otóż zarzut ten może okazać się trafnym tylko wówczas, gdy podnoszący go w apelacji zdoła wykazać sądowi orzekającemu w I instancji uchybienie przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegające na nieuwzględnieniu przy jej dokonywaniu - tak zasad logiki, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, jak też całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności (art. 410 k.p.k.). W sytuacji, w której takowych uchybień on nie wykazuje, poprzestając na zaprezentowaniu własnej, nieliczącej się (na ogół) z wymogami tegoż art. 410 k.p.k., nie sposób uznać, że rzeczywiście Sąd I instancji dopuścił się przy wydaniu zaskarżonego orzeczenia tego rodzaju uchybienia.

Nie jest ani wystarczające, ani skuteczne jedynie teoretyczne i gołosłowne wysłowienie pewnej hipotetycznej możliwości i na tej tylko podstawie formułowanie zarzutu, że ustalenia sądu są błędne, bowiem tej ewentualności nie uwzględniają lub też nie stanowią jej bezwzględного zaprzeczenia. Każde dowodowe twierdzenie wymaga

uwiarygodnienia, poprzez wskazanie na fakty realnie istniejące i poddające się obiektywnemu poznaniu procesowemu. Bez takiego zaś wymogu zakwestionowane mogłyby zostać wszelkie dowody i ustalenia sądu, a sąd byłby wikłany w niekończące się i w wielu wypadkach całkowicie nierealne procedury badania tych hipotez i ich dowodowego weryfikowania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31 maja 2006 r., II AKa 72/06, LEX nr 181678).

W świetle przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku faktów oraz wyprowadzonych z nich przez Sąd Okręgowy wniosków, które Sąd Apelacyjny w pełni aprobuje, jest oczywiste, że oskarżeni B. M. (1) i R. A. są niewinni.

W takim stanie rzeczy wypada jedynie odwołać się do odpowiednich fragmentów uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Odnosnie do czynów opisanych w punktach LI (co dotyczy oskarżonego B. M. (1)) oraz LVI (co dotyczy oskarżonego R. A.) zaskarżonego wyroku, Sąd Okręgowy zgodnie z prawdą ustalił, że dokumenty wymienione w tym zarzucie ani nie zostały sporządzone przez oskarżonego B. M. (1), ani też nie zostały wystawione w dacie, kiedy oskarżony był prezesem (...). Oskarżony B. M. (1) pełnił tę funkcję od 16 kwietnia 2002 roku do 9 października 2003 roku. Tymczasem faktury wymienione w tym zarzucie (o numerach: 1/10/2003, 2/10/2003, 3/10/2003 i 5/10/2003) podpisała I. R. w dniu 15 października 2003 roku.

Siłą rzeczy, skoro prokurator zarzucił oskarżonemu R. A. działanie wspólne i w porozumieniu, to w przypadku uniewinnienia oskarżonego B. M. (1) brak jest podstaw do uznania, że zarzut postawiony oskarżonemu R. A. został udowodniony.

Odnosnie do czynu opisanego w punkcie LII zaskarżonego wyroku. To prawda, że oskarżony B. M. (1) zobowiązał się wobec oskarżonego A. S. (1) do zebrania określonej ilości odpadów i z tego tytułu wystawił w dniu 19 sierpnia 2003 roku fakturę VAT nr (...) oraz w dniu 29 sierpnia 2003 roku fakturę VAT nr (...). Jednakże faktury te zostały skorygowane. I tak faktura (...) z 19 sierpnia 2003 roku – fakturą (...) z 3 września 2003 roku, natomiast faktura (...) z 29 sierpnia 2003 roku – fakturą (...) z 5 września 2003 roku. Słusznie zatem Sąd Okręgowy dochodzi do wniosku (strona 42 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), że wymienione w tym zarzucie faktury, z punktu widzenia obrotu prawnego, od dnia wystawienia faktur korygujących – nie istnieją.

Prokurator opiera swój zarzut na zeznaniach A. N. oraz K. F. (strona 19 apelacji). Tymczasem świadek A. N. zeznał, że A. S. był nieformalnym doradcą prezesa B. M.. Pozostałe okoliczności zawarte w jego zeznaniach są jedynie zasłyszane i pochodzą od jednej z pracownic – powód skorygowania faktur albo stąd, co pracownicy mówili – że to prezes sprzedał folię, a pieniądze skręcił. Natomiast K. F. zeznał, że widział kierowcę samochodu, bo przyszedł do biura, ale w zasadzie z nim nie rozmawiał, ani nie widział by z kimkolwiek rozmawiał. Zapamiętał, że samochód był z platformą, a powiązał to z A. S. tylko dlatego, że przyjechał on prawie równo z samochodem i przebywał tam przy załadunku.

W oparciu o takie okoliczności zrelacjonowane przez A. N. i K. F., nie sposób przyjąć, aby skarżący mógł przekonać Sąd Apelacyjny o trafności zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Jest to tym bardziej oczywiste w świetle rozważań i ocen dotyczących zeznań świadków A. N. i K. F. wyrażonych przez Sąd Okręgowy (strona 43 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Odnosnie do czynu opisanego w punkcie LV zaskarżonego wyroku. Poza sporem jest, że oskarżony B. M. (1) pobrał, w imieniu Spółki z o.o. (...) z/s w O., z kasy (...) Spółka Jawna z/s O., 1418,25 zł pochodzące ze sprzedaży złomu. Odbiór tych pieniędzy oskarżony pokwitował własnoręcznym podpisem.

Z ustalenia tego automatycznie nie wynika, że oskarżony przywłaszczył sobie te pieniądze. I tak z wyjaśnień oskarżonego wiadomo (karta 10526 akt), że przekazał on te pieniądze bezpośrednio do (...) spółki (...) w celu wypłaty pracownikom wynagrodzenia.

Z zeznań J. M. (2) – prowadzącej Biuro (...) i świadczącej w tym zakresie usługi dla spółki (...) wynika, że tego rodzaju praktyka była w spółce stosowana. Zresztą na zeznania tego świadka powołuje się prokurator w uzasadnieniu zarzutu (strona 21 apelacji).

W takim stanie rzeczy wywód jaki przeprowadził skarżący, tzn. skoro oskarżony pobrał pieniądze, a z dokumentacji finansowej spółki nie wynika, aby pieniądze zostały wpłacone do kasy spółki, więc oskarżony musiał je przywłaszczyć – nie musi w tej sprawie prowadzić do wniosków zgodnych z prawdą. Słusznie zatem Sąd Okręgowy kierował się tutaj zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k. (strona 43 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Tak też przyjęcie wniosku sformułowanego przez skarżącego po prostu nie jest w stanie zagwarantować uniknięcia pomyłki sądowej. Natomiast rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego właśnie to gwarantuje.

IV

W apelacji zarzucono także obrazę prawa materialnego, a to art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k.

Zarzut ten jest chybiony.

Zarzut ten odnosi się do czynów opisanych w punktach LIII i LIV (co dotyczy oskarżonego B. M. (1)) oraz LVII (co dotyczy oskarżonego A. S. (1)) zaskarżonego wyroku. Skarżący, jak wynika z apelacji (strony 19-20), krytykuje rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego tylko w zakresie uniewinnienia oskarżonych od czynu z art. 300 § 2 k.k., precyzyjniej – nie przyjęcia, że oskarżeni nieudolnie usiłowali (art. 13 § 2 k.k.) doprowadzić do skutku określonego w art. 300 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy ma rację, kiedy wskazuje (strony 42-43 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), że wystawienie faktur na poszczególne składniki zajętego majątku spółki, ruchomości czy usługi nie stanowi przeszkody dla egzekucji komorniczej. Jest tak dlatego, ponieważ samo wystawienie faktury nie przesądza jeszcze o zbyciu składnika majątku dłużnika. Przeszkodą do zajęcia komorniczego byłoby dopiero faktyczne zbycie przez dłużnika zajętego lub zagrożonego zajęciem majątku, a przestępstwem z art. 300 § 2 k.k. – wówczas, kiedy dłużnik czyni tak w celu udaremnienia egzekucji.

Nie sposób zatem przyjąć, aby in concreto samo wystawienie faktur, później zresztą skorygowanych, kiedy ruchomości i usług faktycznie nie zbyto, miało przesądzić o popełnieniu przez oskarżonych przestępstwa z art. 300 § 2 k.k.

Prokurator ma rację wówczas, kiedy w apelacji stwierdza, że art. 13 § 2 k.k. rozszerza formułę usiłowania na tzw. usiłowanie nieudolne. Jednakże usiłowanie nieudolne ma miejsce wówczas, gdy dokonanie przestępstwa od samego początku (ex ante) jest niemożliwe, natomiast sprawca sobie tego nie uświadamia. Karalność usiłowania nieudolnego ograniczono do dwóch przypadków: 1) brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim czynu zabronionego; 2) użycie środka nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego. Wynika zatem z tego, że pozostałe przypadki usiłowania nieudolnego (np. użycie niewłaściwego sposobu) są w aktualnym stanie prawnym bezkarne.

W tej sprawie skarżący upatruje karalności usiłowania nieudolnego w użyciu przez oskarżonych środka nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego (strona 20 apelacji).

Nie dostrzega jednak skarżący tego, że nie można przecież mówić o usiłowaniu nieudolnym, kiedy w momencie wszczęcia działania sprawcy dokonanie przestępstwa było obiektywnie możliwe. Usiłowanie nieudolne ma bowiem miejsce wówczas, kiedy działanie sprawcy czynu od samego początku skażone jest takim błędem, że w danej sytuacji nie może ono doprowadzić do realizacji czynu zabronionego.

Tymczasem jest najzupełniej oczywiste, że w momencie wszczęcia działania przez oskarżonych dokonanie przestępstwa było obiektywnie możliwe. Trudno bowiem przyjąć, aby w tej sprawie niemożliwe było zbycie ruchomości czy usług spółki, a wystawienie odpowiednich faktur stanowiło użycie środka nienadającego się do takiego zbycia. Wystawienie tych faktur mogłoby przecież doprowadzić do zbycia, o ile tylko sprzedawca wydałby kupującemu rzeczy,

a kupujący rzeczy te by odebrał i zapłacił sprzedawcy ceny (arg. z art. 535 k.c.). Od razu przypomnieć tutaj trzeba, że do tego jednak nie doszło.

IV

Mając to wszystko na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu znajduje swoje uzasadnienie w art. 29 § 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze i § 14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) - Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze, w części dotyczącej nieuwzględnienia apelacji oskarżyciela publicznego, rozstrzygnięto w myśl zasady wyrażonej w art. 636 § 1 k.p.k.